

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

2. dubna 2019*

„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Smlouva na dobu neurčitou – Článek 47 písm. c) bod i) PŘOZ – Výpověď – Důvody pro výpověď – Ztráta důvěry – Zájem služby – Zjevně nesprávné posouzení – Povinnost jednat s náležitou péčí – Zásada řádné správy – Články 30 a 41 Listiny základních práv Evropské unie – Procesní námitka – Zveřejnění dokumentů, založených do spisu řízení před Tribunálem, na internetu – Článek 17 služebního řádu“

Ve věci T-492/17,

Stephan Fleig, bývalý smluvní zaměstnanec Evropské služby pro vnější činnost, s bydlištěm v Berlíně (Německo), zastoupený H. Tettenbornem, advokátem,

žalobce,

proti

Evropské službě pro vnější činnost (ESVČ), zastoupené S. Marquardtem, jako zmocněncem,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí ze dne 19. září 2016, kterým ředitel oddělení lidských zdrojů ESVČ jednající jako orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv vypověděl pracovní smlouvu žalobce s účinností od 19. června 2017, a dále na náhradu škody, kterou žalobce údajně utrpěl v důsledku tohoto rozhodnutí,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, P. Nihoul a J. Svenningsen (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Bukšek Tomac, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. prosince 2018,

vydává tento

Rozsudek¹

[*omissis*]

* Jednací jazyk: němčina.

1 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

Právní otázky

[omissis]

Ke zveřejnění některých dokumentů, založených do soudního spisu, Tribunálu na internetu

- 138 Dopisem ze dne 30. října 2017 žalobce informoval vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku o tom, že hodlá na internetu zveřejnit řadu dokumentů, které se ho týkají, a sice všechny přílohy přiložené ke stížnosti a žádostem uvedeným v bodě 87 výše, jakož i žalobu podanou k Soudu pro veřejnou službu zmíněnou v bodě 24 výše. Tato informace byla prezentována jako informace podle čl. 17a odst. 2 prvního pododstavce služebního řádu.
- 139 Na základě e-mailu, který ESVČ zaslala právnímu zástupci žalobce v reakci na tento první dopis, žalobce dne 13. listopadu 2017 zaslal vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku druhý dopis s tím, že příslušné dokumenty již byly zveřejněny v roce 2013, jelikož byly předány blíže neurčené organizaci a „osmi různým osobám“ včetně jeho matky. Podle něj šlo o řádné zveřejnění, jelikož bylo předmětem žádosti o souhlas ze dne 27. března 2013 a ESVČ proti němu neměla námitek. Uvedené dokumenty byly zveřejněny na internetových stránkách žalobce osobami, které byly v kontaktu s jeho matkou.
- 140 Dopisy ze dne 17. a 24. listopadu 2017 ESVČ uvědomila žalobce mimo jiné o tom, že zveřejnění určitých dokumentů, které předložil v příloze své žaloby v tomto řízení, bylo v rozporu se zásadou důvěrnosti probíhajícího soudního řízení.
- 141 ESVČ zaslala žalobci dopis ze dne 4. prosince 2017, jímž byl Tribunál informován o skutečnostech uvedených v bodech 138 a 139 výše (viz bod 34 výše) a o několika dokumentech, které byly zveřejněny v mezidobí, načež se k tomu žalobce vyjádřil v replice.
- 142 Žalobce se domnívá, že zveřejnění není protiprávní. Připomíná totiž, že dotčené dokumenty již byly předtím řádně zveřejněny, jelikož žádost, kterou za tímto účelem podal dne 27. března 2013, ESVČ podle něj implicitně odsouhlasila, když proti ní ve lhůtě třiceti pracovních dnů podle čl. 17a odst. 2 druhého pododstavce služebního řádu nevznesla žádné námitky. To, že uvedené dokumenty byly předloženy v rámci následného soudního řízení, proto podle něj nemůže těmito informacím propůjčovat důvěrný charakter, který již pozbyly.
- 143 ESVČ zpochybňuje opodstatněnost žalobcových argumentů.
- 144 Žalobce připouští, že na internetu byly zveřejněny dokumenty, které předložil v rámci tohoto řízení, tj. některé dokumenty, které byly připojeny ke dvěma žádostem na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu podaným dne 20. a 24. března 2013 pod čísly D/227/13 a D/233/13, přičemž poslední uvedená žádost se týkala jeho zdravotní dokumentace. I když potvrdil, že dokumenty zveřejněné na jeho vlastní internetové stránce nezveřejnil on sám, nýbrž blíže neurčené osoby, kterým dotyčné dokumenty předala jeho matka, uznává, že dokumenty, které byly na počátku přísně důvěrné, přestaly být důvěrné v důsledku jeho kroku. Tvrdí však, že uvedené dokumenty byly odtajněny řádně a jednalo se o jejich zveřejnění.
- 145 Je třeba uvést, že články 17 a 17a služebního řádu mají odlišný účel, který žalobce směšuje. Uvedený článek 17 totiž zakazuje úředníkovi nebo smluvnímu zaměstnanci zveřejňovat neveřejné informace jakéhokoli druhu bez ohledu na to, zda jsou zapsány na nosiči či nikoli, jedná-li se o informace, které získal při plnění služebních povinností, ledaže k tomu předtím získal souhlas. Tento zákaz trvá i po skončení služebního poměru. Uvedený článek 17a se pak týká zveřejnění jakýchkoli záležitostí týkajících se práce, studie nebo názorů, které souvisejí s činností Unie. Takové zveřejnění je chráněno zvláštní úpravou z titulu svobody projevu, s výhradou zásady loajality a nestrannosti, kterou tento

článek zmiňuje, a s ohledem na důstojnost funkce a zákaz zveřejňování informací získaných při plnění služebních povinností, a vztahuje se na něj zvláštní povolovací řízení, v jehož rámci je mlčení orgánu ve lhůtě třiceti pracovních dnů považováno za implicitní souhlas.

- 146 V projednávané věci sice žádost, kterou žalobce zmiňuje, a sice žádost v dopise, který zaslal dne 27. března 2013 ESVČ, odkazuje na článek 17a služebního řádu, avšak ve skutečnosti se z hlediska svého znění a obsahu týká zveřejnění informací podle článku 17 služebního řádu. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, proto nelze to, že se orgán ve lhůtě třiceti pracovních dnů nevyjádřil, považovat za implicitní souhlas. Tato žádost o souhlas je totiž upravena v čl. 90 odst. 1 služebního řádu, takže orgán má pro přijetí rozhodnutí lhůtu čtyř měsíců a pokud v této lhůtě nerozhodne, má se za to, že vydal zamítavé rozhodnutí.
- 147 Ze spisu vyplývá, že ESVČ odpověděla na žádost žalobce dopisem ze dne 5. května 2013, tj. ve lhůtě čtyř měsíců stanovené v čl. 90 odst. 1 služebního řádu. V tomto dopise, který na úvod stručně shrnuje působnost článku 17a služebního řádu, ESVČ souhlasila se zpřístupněním dotyčných dokumentů pouze s cílem umožnit žalobci získat pomoc ve věci jeho zdravotní dokumentace. S ohledem na zásadu důvěrnosti zakotvenou v článku 17 služebního řádu je nutno vykládat tento souhlas restriktivně. V kontextu žádosti žalobce a odpovědi, která mu byla zaslána, proto nepřipadalo v úvahu zpřístupnění dokumentů, které striktně nesouvisely s pomocí žalobci ve věci jeho zdravotní dokumentace na úrovni sociální, zdravotnické, psychologické či právní. V případě pochybností měl žalobce od ESVČ zjistit, zda se na dokumenty, které chtěl zveřejnit, vztahoval omezený souhlas, který získal. To platí tím spíše, že uvedený souhlas obsahoval i poučení o služebních povinnostech, a to zejména povinnosti nezveřejňovat bez souhlasu informace získané při plnění služebních povinností a respektovat zásadu loajality a nestrannosti.
- 148 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce nemůže platně odůvodnit zveřejnění všech dokumentů nebo jejich části uvedených v žádosti ze dne 27. března 2013 na internetových stránkách poukazem na tuto žádost a reakci na ni.
- 149 Žalobce rovněž nemůže platně tvrdit, že tyto dokumenty zpřístupnil se souhlasem osobám kvalifikovaným poskytnout mu pomoc ve smyslu bodu 147 výše, aby mohl namítat, že byly uvedené dokumenty zveřejněny již před zahájením tohoto řízení, takže se na ně v průběhu tohoto řízení nevztahovala povinnost mlčenlivosti, která platí pro dokumenty a záznamy, které jsou součástí soudního řízení.
- 150 Žalobce konečně nemůže důvodně tvrdit, že dotčené dokumenty zveřejnila jeho matka či osobní s ní spojené. Kromě toho, že není úplně věrohodné, že by dotčené dokumenty na jeho vlastních internetových stránkách zveřejnily třetí osoby, zejména pak bez jeho souhlasu, tím, že tyto dokumenty předal své matce, porušil podmínky souhlasu, který získal. I v případě, že by úředník nebo smluvní zaměstnanec řádně předal důvěrný dokument třetí osobě v rámci podmínek souhlasu s jejich zveřejněním, má povinnost se ujistit, že tato osoba bude respektovat podmínky uvedeného souhlasu. Proto i za předpokladu, že by k vlastnímu zveřejnění došlo bez zásahu žalobce, je třeba konstatovat, že žalobce porušením podmínek získaného souhlasu se zveřejněním objektivně vyvolal riziko, že k tomuto zveřejnění dojde, a je do tohoto zveřejnění zapojen (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 16. března 2016, *One of Us a další v. Komise*, T-561/14, nezveřejněné, EU:T:2015:917, body 58 a 59).
- 151 Je přitom třeba připomenout, že zpřístupnění procesních písemností jedním účastníkem řízení třetím osobám v situaci, kdy tyto písemnosti nebyly předány za účelem obhajoby případu tohoto účastníka, představuje zneužití řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2012, *Nexans France a Nexans v. Komise*, T-135/09, EU:T:2012:596, bod 108 a citovaná judikatura). To platí tím spíše v případě, kdy jsou takové písemnosti zveřejněny jako v projednávané věci.

- ¹⁵² Ke zneužití řízení je třeba přihlédnout i po stránce nákladů řízení, jelikož si tato námitka vyžádala specifickou komunikaci a další vyjádření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. června 1998, Svenska Journalistförbundet v. Rada, T-174/95, EU:T:1998:127, bod 139).
- ¹⁵³ V důsledku toho je třeba uložit náhradu nákladů řízení souvisejících s uvedeným zneužitím řízení k tíži žalobce.

K nákladům řízení

- ¹⁵⁴ Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné mu uložit náhradu nákladů řízení v souladu s návrhovými žádáními ESVČ, včetně nákladů řízení spojených s procesní námitkou zmíněnou v bodech 138 až 153 výše.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Stephanu Fleigovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 2. dubna 2019.

Podpisy.